

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **T. R.**, zast. JUDr. Jiřím Matznerem, Ph.D., LL. M., advokátem, se sídlem Anny Letenské 7/34, Praha 2, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2015, č. j. X,

t a k t o :

Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 5. 2015, č. j. X, **s e p o s t u p u j e** Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému.

O d ů v o d n ě n í :

Podání ze dne 8. 3. 2015 označila žalobkyně jako „*stížnost na nezákonný postup, námitky k oznámení o výplatě starobního důchodu, žaloba proti ČR - k rozhodnutím ČSSZ Praha, žaloba proti Ing. M. N.*“. Žalobkyně požádala o osvobození od soudních poplatků, ustanovení zástupce a doručování do datové schránky. Nejvyšší správní soud návrhu na ustanovení zástupce vyhověl a žalobkyni ustanovil zástupce z řad advokátů, JUDr. Jiřího Matznera, Ph.D., LL. M. Vzhledem k tomu, že z obsahu podání ze dne 8. 3. 2015 nebylo zřejmé, čeho konkrétně se týká, proti komu směřuje a co navrhuje, zdejší soud vyzval žalobkyni, aby prostřednictvím svého zástupce podání upřesnila a doplnila.

V doplnění podání žalobkyně připomenula, že dosud nebylo rozhodnuto o její žádosti o osvobození od soudních poplatků. Uvedla, že trvá na podání žaloby proti Ing. M. N. a Mgr. M. M., ačkoliv byla svým právním zástupcem poučena, že „*jednotliví pracovníci instituce nenesou osobní odpovědnost, neboť se nejedná o jejich soukromé jednání s důsledkem možnosti podat žalobu, ledaže by šlo o exces*“. Nic bližšího žalobkyně k této části svého podání neuvedla. Dále konstatovala, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím

ze dne 22. 5. 2015, č. j. X, zamítla její námitky proti rozhodnutí téhož správního orgánu ze dne 9. 2. 2015, č. X. Upřesnila, že proti rozhodnutí o námitkách podává žalobu, neboť v něm vidí rozpor se zákonem. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že jí přiznaný starobní důchod nezohledňuje otázku trvalého poškození jejího zdraví ze strany zaměstnavatele, ke kterému došlo v roce 1975 během výkonu zaměstnání u státního podniku Třinecké železářny. Žalobkyně rovněž uvedla, že jí byl na základě pracovního úrazu rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze ze dne 12. 8. 1976, č. X, přiznán částečný invalidní důchod.

Podle § 12 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem, a dále rozhoduje v dalších případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem. O takovou věc se však v tomto případě nejedná, není proto v kompetenci Nejvyššího správního soudu se jí zabývat. K rozhodování o správních žalobách jsou podle § 7 s. ř. s. zásadně věcně příslušné krajské soudy. Podle třetího odstavce téhož ustanovení „[v]e věcech důchodového pojištění [...] je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě, v jehož obvodu se zdržuje.“ Vzhledem k tomu, že žalobkyně Nejvyššímu správnímu soudu sdělila výše uvedenou adresu svého bydliště, zdejší soud podle § 7 odst. 4 s. ř. s. postoupil žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 5. 2015, č. j. X, k vyřízení Městskému soudu v Praze, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Městský soud v Praze je jako jediný věcně a místně příslušný k tomu, aby vedl řízení o uvedené žalobě a činil v něm další úkony. V souvislosti s tímto řízením Městský soud v Praze rovněž posoudí část podání žalobkyně, kterou označila jako žalobu proti Ing. M. N. a Mgr. M. M., které jako úřední osoby žalované podepsaly rozhodnutí prvního a druhého stupně.

Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků, neboť nevedl žádné řízení, ve kterém by mohl o této žádosti rozhodnout. Zdejší soud rovněž nerozhodoval o odměně ustanoveného zástupce, neboť usnesením ze dne 6. 5. 2015, č. j. Na 86/2015 - 17, ustanovil žalobkyni zástupce pro řízení o jejím podání ze dne 8. 3. 2015, které bylo doplněno jako žaloba proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. Ustanovený zástupce tedy bude zastupovat žalobkyni v průběhu řízení o této žalobě a o jeho odměně rozhodně věcně a místně příslušný Městský soud v Praze.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. července 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu